Maandag 24 Januari 1944 DAGBLAD 61ste Jaargang. No. 4113

AMIGOE DI CURAÇAO

Voor Gouden en Zilveren Sieraden
ED. H. RAGHUNATH

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 2.00 per maand [Aruba ƒ 2.50] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14. Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Bij Raghunath is U terecht.

Rome binnen het geallieerde schootsveld.

DE STRIJD OM ROME.

Noordamerikaanse en Britse voorraden stromen het land op ten Zuiden van Rome, waar de geallieerden Zaterdag verkozen hun punt van uitgang voor Rome's verovering te vestigen. Nettuno is zonder veel slaags in geallieerde handen gekomen.

Waar onze troepen tegenstand ondervonden wisten zij, meestal met veel verliezen voor den vijand, den tegenstander te verjagen. Bij de Rapido moesten de Noordamerikanen terugtrekken omdat hun munitie op was.

Het vliegveld te Rieti en de spoorwegemplacementen en straatwegen bij de haven Civita Nuova en Ceprano werden aangevallen door middelzware bombardementsvliegtuigen, die ook Avezzano aanvielen.

Gevechtsvliegtuigen vielen de verbindingslijnen aan in de buurt van Fondi en Sezze.

Thans staan de geallieerden op ongeveer 12 km. van de Via Appia, de voornaamste kustweg welke naar Rome leidt. De weg ligt zelf binnen schootsafstand van de oorlogsschepen die op zee langs de kusten kruisen. Men is nog slechts een 50 km. van Rome verwijderd.

ROME BINNEN SCHOOTSAFSTAND.

De radio der Verenigde Volken te Algiers meldt, dat Rome binnen het schootsveld van de geallieerde artillerie is gekomen. Wes Gallagher seint later uit Algiers, dat er verder over dit bericht niets meer werd medegedeeld. Regeringsluisteraars te New York, die de radio van Algiers opvingen, zeggen, dat het geallieerde overwicht in de lucht ten Zuiden van Rome buiten alle discussie staat.

LANGS DE DALMATISCHE KUST

Maarschalk Josip Broz (Tito) deelde mede, dat de Duitsers zonder enige zelfbeperking maar voortgaan manschappen en materialen in de strijd te werpen, die woedt om de stad Senj, een Croatisch kuststadje, op ruim 40 km. ten Zuiden van Fiume. Volgens de As-radio hadden de Duitsers die stad al, maar in werkelijkheid vechten ze er nog wanhopig om. Het gaat thans vooral om de kuststrook tussen Senj en Otocac, welke ongeveer 25 km. lang is (Londen, (AP) 24.1).

WEER STRIJD IN GATSJINA.

De strijd woedt thans in de buurt van Gatsjina, de voormalige zomerresidentie der tsaren, een spoorwegknooppunt aan de lijn van Leningrad naar Moskou. Gatsjina ligt op ongeveer 35 km. afstands van Petrograd (Moskou, (AP) 24.1).

[Gatsjina heeft tegenwoordig feitelijk Krasnogwardejsk en telt een kleine 20.000 inwoners. De zomerresidentie der tsaren werd in 1770 op last van Catharina II gebouwd. Merkwaardig genoeg heeft zowel Kerensky in 1917 als zijn revolutie Joedenitsj in 1919 zijn tegenrevolutie tegen de Communisten, in Gatsjina op touw gezet. — Redactie].

OVERZICHT VAN HET NIEUWS

Italië.

Het gelukte den Geallieerden troepen om Zondag verschillende kilometers van hun oorspronkelijke landingsplaats ten Zuiden van Rome uit het land binnen te dringen. Door deze opmars worden de verbindingslijnen van de negen Duitse divisies, die tegenover het Vijfde leger in de Liri-vallei staan ten zeerste bedreigd.

De landing van de Geallieerde strijdkrachten had op grote schaal plaats. Het eerste doel van de troepen van het Vijfde leger, die hiervoor gebruikt werden, was het veroveren van een belangrijke brug. Van hieruit werd toen een weg gezocht steeds verder. De Fransen zochten een weg naar het Westen door een bergachtige streek. De Noordamerikaanse troepen verbreedden het veroverd gebied langs de Rapido-rivier. De Fransen vooral ondervonden een zeer zware tegenstand. Ook de Noordamerikanen en Britten sloegen felle vijandelijke aanvallen af.

Terwijl deze strijd voortwoedde vielen middelzware en zware bommenwerpers verbindingswegen en spoorwegen aan. Talrijke bruggen en knooppunten werden vernield. Op talrijke punten nabij Rome waren de gevechtsvliegtuigen in actie om de landingspoging te ondersteunen.

Een andere grote aanval werd in de nacht gedaan op Fiume. De bommenwerpers stortten hun lading uit boven de stad. De torpedofabrieken aldaar werden verwoest; de vijand verloor 15 vliegtuigen en de Geallieerden slechts 9.

In het begin van de vorige week was het bekend geworden, dat de Duitsers drie divisies bij Rome hadden weggehaald om de hevige aanvallen van het vijfde leger te kunnen weerstaan. Hierdoor werd Rome practisch een onverdedigde stad. Dit was ook een der redenen van het grote succes der Geallieerden. De Duitsers werden zo zeer verrast door deze landing, dat zij zelfs niet in staat waren hun plannen te veranderen en zij hun hoofdstrijdkrachten samenhielden om weerstand te bieden aan de opmars van het vijfde leger in het Zuiden. De eerste Geallieerden ondervonden dan ook bijna geen tegenstand.

Bij deze landing heeft de luchtmacht der Geallieerden een zeer grote rol gespeeld. Reeds weken te voren werden dag en nacht de Duitse luchtmachtnesten in Frankrijk en Italië aangevallen. Deze tactiek, die door den Britsen luchtmaarschalk Sir Arthur Tedder en den Noordamerikaansen luitenantgeneraal Carl Spaatz wordt toegepast, heeft voor de Geallieerden het overwicht in de lucht verzekerd in bijkans elk gevecht sedert de slag bij El Alamein. Maar nergens was de overmacht in de lucht zo sterk als bij deze laatste landing in Italië. De Vliegende Forten ondervonden bijna geen tegenstand van vijandelijke gevechtsvliegtuigen. De landingen konden door de Duitse vliegtuigen in het geheel niet gehinderd worden en troepen, die over de wegen ter hulp snelden werden door de Noordamerikaanse vliegtuigen uit elkaar gebombardeerd.

Het hoofddoel van de Geallieerde vliegtuigen werd na de geslaagde landing er voor te zorgen, dat de Duitsers over de wegen geen materialen konden vervoeren en dat zij er niet in zouden slagen troepen uit Noord-Italië aan te voeren.

Deze verrassingaanval is een schoon antwoord aan Goebbels die verleden week nog aan het Duitse volk verklaarde dat de Duitsers op geen enkel front meer verrast konden worden, en dat zij overal en op elk uur van ieder etmaal gereed waren om een invasie te weerstaan. De landing was zulk een verrassing, dat het verschillende uren duurde voor alleer het eerste schot op de gelande Geallieerde troepen werden afgevuurd. De enige vijandelijke tegenstand in de eerste uren waren de mijnenvelden.

Alhoewel de Duitsers een groot aantal troepen in het Noorden van Italië hebben is het niet waarschijnlijk, dat zij er in zullen slagen deze naar Rome te krijgen in verband met de verwoeste spoorwegen en de enorme overmacht van de Geallieerde luchtmacht. Het zal den Duitsers niet gemakkelijk zijn de Eeuwige Stad voor zich te behouden. De voornaamste zorg voor het Duitse hoofdcommando zal het zijn hoe zij het Duitse leger, dat strijdt tegen het Vijfde leger, kunnen redden uit de dreiging van ingesloten te worden.

De Italianen in Noord-Italië hebben het nieuws van de Geallieerde landing bij Rome met grote vreugde begroet. In de grote steden werden felle volksbetogingen gehouden. In Genua werden twee Duitse officieren gedood. In weerwraak hierop werden acht Italiaanse jongemannen doodgeschoten en twintig gijzelaars vastgezet. Vermelding dient hier zeker nog gemaakt te worden dat bij de landing ook Nederlandse schepen een grote rol vervulden.

Het Rode Leger heeft zich meester

Rusland.

gemaakt van alle spoorwegverbindingen en grote wegen tot op ongeveer 25 kilometer van Leningrad verwijderd. Steeds meer troepen en materiaal werpen de Russen hier in de strijd en op onbarmhartige wijze worden hier den terugtrekkenden Duitsers slagen toegebracht.

Joegoslavië.

De stad Otocac, die door een Duitse motordivisie en een alpendivisie bezet is, werd door de Joegoslaven hevig aangevallen. In het Westen van Bosnië werd een sterke Duitse troep geheel uit elkaar geslagen. In de stad Tuzla zijn hevige straatgevechten gaande. In Herzogewina werden twee dorpen door de Joegoslaven veroverd. In de havenstad Bafka op het eiland Krk werden twee kleine schepen op den vijand veroverd. De bemanningen werden gevangen genomen. In Dalmatië nabij de stad Sinj werden ook twee dorpen veroverd. In Slovenië vechten de Joegoslavische troepen hoofdzakelijk langs de spoorlijnen naar Ljublina. Nabij Velika werden vijandelijke troepen met groot succes aangevallen.

Frankrijk.

Uit Vichy komt bericht, dat de Duitse ambassadeur te Vichy Vornintsefink een bezoek bracht aan Pétain om hem mede te delen dat Hitler van Pétain de persoonlijke verzekering wil hebben op zijn eer als soldaat, dat hij niet zal toestaan dat de Franse troepen de Duitsers zullen aanvallen bij een Geallieerde landing. Maarschalk Pétain schijnt op dit verzoek geen antwoord gegeven te hebben. De zorg van Hitler over de houding van Pétain is nog toegenomen, omdat de Duitse legerleiding in de steden in het binnenland van Frankrijk slechts kleine Duitse garnizoen heeft gelegerd gelaten. Alle Duitse troepen zijn zoveel mogelijk naar de Franse kustversterkingen overgeplaatst met het doel de dreigende invasie te weerstaan. Men meldt o.a. dat te Toulouse waar te voren dertig duizend Duitsers waren nog slechts twee duizend vijfhonderd Duitsers over heeft. In de vroeger door de Duitsers zwaar versterkte steden Clermont-Ferrand en Avignon zijn nu nog slechts enige honderden soldaten.

Duitsland.

Uit Madrid wordt gemeld, dat de zorg over een Geallieerde invasie van West- en Zuid-Frankrijk stijgt. De gehele kust van Pyrenne tot Marseille wordt door de Duitsers steeds meer en meer versterkt. De verduistering heerst er van zonsondergang tot zonsopgang. Het heeft de commandant verlof den zieke willen bezoeken, moeten eerst de plaatselijke Duitse commandant opbellen om hun huizen te mogen verlaten. Slechts in zeer dringende gevallen heeft de commandant oorlof den zieke te bezoeken, maar de dokter wordt dan nog vergezeld van een gewapende Duitse wacht op motorfietsen. Alle schepen van welke grootte dan ook zijn opgeëist of vernield. Leden van het Duitse arbeiderscorps zijn in Perpignan aangekomen om een nieuw vliegveld in orde te brengen. De stalen hangars zijn reeds gereed gekomen.

De verwarring over de Geallieerde landing nabij Rome schijnt zeer groot te zijn. Berlijn heeft het bericht de wereld ingestuurd, dat Geallieerde bommenwerpers Castel Gandolfo, het zomerverblijf van den Paus gebombardeerd hebben en dat zeer grote schade zou zijn aangericht.

VENEZUELA — BOLIVIA.

Venezuela heeft aangekondigd de regering van Bolovia niet te zullen erkennen (Caracas, (AP) 24.1).

HULPPOSTKANTOOR OP SABA.

Bij Gouvernementeel Besluit van 15 Januari ij944 is er besloten te Windwardside op Saba een hulppostkantoor op te richten.

ONDERVOEDING PUERTO RICO

De ondervoeding op Puerto Rico, vooral van de kinderen, is onrustbarend. Men neemt thans proeven met nieuwe soorten gedehydreerde rijst, die den kinderen bij hun noenmaal op school wordt aangeboden. Hierdoor wil men den mensen, en vooral den armeren klassen, leren voedsel, te zoeken naar het gehalte der vitaminen (Washington, (AP) 24.1).

BOMBARDEMENTEN.

Zware bommenwerpers hebben het Waterfront te Waingapoe op het eiland Soemba gebombardeerd. Lange afstandsvliegtuigen vernielden drie kustschepen voor Timor en stichtten brand in door den vijand bezette dorpen. Te Arifoera werd een vijandelijke bommenwerpers neergehaald, terwijl hevige ontploffingen de havenbuurt van Halmaheira hebben vernield.

HET STRAFFEN VAN OORLOGSMISDADIGERS.

Het blad „Philadelphia Record" schrijft in een artikel over het straffen van oorlogsmisdadigers accoord te gaan met het voorstel van den Belgischen jurist Marcel de Baer om een Internationaal Hof van 23 leden samen te stellen en het blad voegt er aan toe, dat men zorgen moet gereed te zijn, onmiddellijk als de oorlog is geëindigd en stelt voor dat alle leden burgers van bezette landen zouden zijn.

Het nieuws van vandaag.

Rome ligt binnen het schootsveld van het geallieerde grof geschut, meldde de Algierse radio van het hoofdkwartier der Geallieerden aldaar. Dat was alles, maar het zegt genoeg. Zaterdag meldden wij de landing der geallieerden bij Nettuno, op betrekkelijk korte afstand ten Zuiden van Rome aan de kust gelegen (slechts op weinige kaarten staat het, het ligt vlak bij Littorio, dat wel op de meeste kaarten staat). De telegrammen van het weekeinde en vanmorgen meldden een steeds voortgaande activiteit aan deze kust Nettuno is volledig in onze handen en het zij met ere gezegd, dat ook de vloot der Nederlanden heeft deelgenomen aan zijn verovering. Steeds meer troepen en materiaal werd er aan land gezet en gestaag rukten de geallieerden op. De oude Via Appia, een krijgsweg, die de Romeinen er reeds in 312 vóór Christus' hebben aangelegd (de weg werd betaald door en daarom genoemd naar den Heer Appius Claudius). doet zien van hoe groot belang deze streek moet worden geacht voor wie om Rome strijdt en de Stad verdedigen moet. Want het is langs deze 2256 jaren oude heirbaan, dat thans de geallieerden oprukken naar Rome. Hier ligt ook Antium (niet te verwarren van Actium aan de Griekse kust, waar de bekende zeeslag tussen Caesar en Antonius geleverd werd, die beslissend was voor de gehele geschiedenis). Antium is een heel oude stad uit Latium; de bewoners leefden er van zeeroverij en werden in 338 v. Chr. door de Romeinen, die er hinder van ondervonden, verslagen waarna zij de snebben van hun schepen moesten uitleveren. Dit zijn de snebben, die hierna eeuwen lang het spreekgestoelte van het Forum versierd hebben en naar haar Latijnse benaming 'rostra' wordt nog heden ten dage een spreekgestoelde, bijvoorbeeld de lessenaar in de Curaçaose Statenzaal, de rostra genoemd. Zo leeft de herinnering aan het oude Latium over geheel de wereld voort. Aanvankelijk ontmoetten de geallieerden weinig tegenstand van de Duitsers, maar later moesten Noordamerikaanse eenheden tijdelijk terugtrekken, omdat hun munitie op was.

Blijkbaar is er dus flink geschoten. In elk geval luidt het laatste bericht, dat Rome binnen hun schootsveld ligt. De Hemel beware de eeuwige stad van verwoesting.

V . . . . WEST-END.
MAANDAG: 7 p. m. De Muzikale Film
„TWO LATINS FROM MANHATTAN"
JOAN DAVIS — JINX FALKENBURG.
Twee Cubaanse meisjes die Rumbas en Congas zingen en dansen.
f. 1.— f. 0.50. Kinderen de helft.
9 p. m. Begin van de Serie in 2 Avonden
„VIGILANTES ARE COMING"
BOB LIVINGSTON—KAY HUGHES—GUIN WILLIAMS
met de eerste 6 Episoden.
Ontroerend . . . Actie . . . Gevecht . . .
f. 1.— f. 0.50. Kinderen geen toegang.

Wat ik nimmer zal vergeten.

door
ILYA EHRENBURG.

Ilya Ehrenburg schildert ons de tonelen van dood en verlatenheid — de honderden Lidices — die door de Duitsers achter gelaten zijn, en roept om wraak.

Onlangs bracht ik enige tijd aan het front door en ik reisde veel door gebieden, die thans van de Duitsers bevrijd zijn geworden. Ik tracht een vergelijking te vinden, die u een indruk moet geven van zulke „verlaten zones". Maar ik kan er geen vinden. Ook heb ik wel eens eerder vernieling gezien. Maar in dit geval is het de ontzaggelijkheid van het verschijnsel, die mij met stomheid slaat. Men kan van 's morgens vroeg tot 's avonds laat in een auto door blijven rijden zonder één stad te zien, die gespaard is gebleven. De Duitsers hebben zichzelf overtroffen. Ik heb een brief gezien, getekend door Unteroffizier Karl Peters van de 283e Infanterie Divisie. Hij schrijft daarin het volgende aan een zekere Gerda Becker:

Uit een Duitse brief.

„Ja, wanneer wij een stad over moeten geven, laten wij alleen ruïnes achter. Men hoort slechts ontploffingen links en rechts en achter ons. Huizen worden met de grond gelijk gemaakt. Het vuur spaart slechts de kachels en alles lijkt op een woud van stenen. Als gevolg van het degelijk vernielingswerk storten reusachtige huizenblokken in. Geweldige branden woeden dag en nacht voort. Geloof me, er zijn geen Engelse bommen, die zulk een vernieling teweeg kunnen brengen. Als wij ons tot de grens terug zullen moeten trekken, zullen de Russen geen enkele stad of dorp meer overhouden tussen de Wolga en de Duitse grens. Ja, hier heerst de totale oorlog in zijn hoogste en volmaakte vorm. Wat op het ogenblik hier gebeurt, is iets wat nog onbekend is in de wereldgeschiedenis.

Ik weet wel, dat jullie thuis ook beroerde ogenblikken meemaken tengevolge van de luchtaanvallen. Maar, geloof me, het is veel erger wanneer de vijand op je grond zit. Hier is er geen redding voor de burgerbevolking. Zonder enige beschutting, moeten zij òf van honger omkomen, òf doodvriezen. Op het ogenblik gaan wij weer een paar vuurtjes aansteken. Kus mijn kleine spruit. Je Karl."

Spreekt deze brief niet voor zichzelf? Deze Karl Peters behoort natuurlijk tot het slag van mensen, dat in Duitsland nooit een sigarettenpeukje weggooit. Hij droeg natuurlijk valse mouwen, om te voorkomen, dat zijn manchetten zouden gaan rafelen. Hij was niet alleen tegen brand, maar ook tegen kanker verzekerd. Nu praat hij over vernieling. Deze worstenmaker of bierbrouwer wil zich voordoen als een Nero. Hij droomt nu niet meer van „Lebensraum". Hij heeft maar één doel: dood en verderf achter hem te laten.

Natuurlijk zijn de Duitsers er niet in geslaagd om alle steden en dorpen weg te vegen. In enkele gevallen is het Rode Leger de brand vóór geweest. Op die manier ontkwamen Niezdin en Sumy aan de vernieling. Ook in Kiev waren de brandstichters nauwelijks begonnen, of zij moesten vluchten. Vele dorpen hebben hun behoud hieraan te danken, dat de Duitsers bang waren hun terugtocht te verraden als zij ze in brand staken. Het was niet het geweten, dat hen weerhield, doch de vrees. Zij hebben er echter goed voor gezorgd om de schade weer in te halen. Glukhov, Krolevetz en Koseletz waren heerlijke provinciestadjes, met gezellige huisjes, met groene tuinen en ruime veranda's.

Algehele verdelging van dorpen.

De Duitsers waren er niet in geslaagd om vóór hun vlucht de huizen in brand te steken. Ongeveer twee dagen later kwamen Duitse bommenwerpers om het werk, dat door de brandstichters niet gedaan had kunnen worden, te volbrengen.

Ik ben voorbij dorpen gereden, waar het vuur nog gloeide.

De aarde scheen in doodstrijd, toen de sintels zich gelijk vingers bewogen. Overal zag ik hetzelfde toneel, mensen, die zich rondom het warme as verdrongen.

In die huizen hebben eens mensen gewoond, gewerkt, hun huwelijksfeesten gehouden hun doden beweend. In die huizen hebben eens ooie krakende bedden gestaan, en knoestige tafels, kisten vol huwelijkskleren en andere voorwerpen, die al geslachten lang overgeleverd zijn.

De Duitsers hebben dit alles den vlammen ten prooi gegeven. Zij hebben het leven den vlammen ten prooi gegeven, en in deze kille nacht trachten vrouwen en kinderen zich te verwarmen aan wat gisteren hun huis was.

Het had gesneeuwd. De sneeuw bedekte de wonden der aarde. Maar de toestand van de daklozen is des te verschrikkelijker in zulke nachten. Hun schapenhuiden, hun warme halsdoeken, hun met vilt beklede laarzen zijn verbrand. En Karl Peters is gelukkig; hij heeft oude mannen en kleine kinderen tot de foltering veroordeeld.

Ik heb duizenden melkkoeien gezien, die door de Duitsers doodgeschoten zijn. Een koe is het bestaan van een boerengezin. Waar er een koe is, zullen de kinderen geen honger lijden.

Al het vee met machinegeweer afgemaakt.

De Duitsers konden het vee niet wegdrijven, daar was geen tijd voor. Daarom hebben zij met machinegeweren de koeien neergeschoten. Laten wij ons de Duitse verontwaardiging na de vrede van Versailles weer te binnen brengen; koeien werden van hen weggenomen, en dat betekende, dat Duitse kinderen geen melk zouden krijgen. Nu doden de Duitsers de koeien. Het is verschrikkelijk om aan te zien, al die roodgespikkelde koeien met haar opengescheurde buiken.

Geloven de Duitsers werkelijk, dat het doden van koeien, schapen en varkens het Rode Leger zal tegenhouden? Koeien zijn geen benzine-tanks. Maar koeien betekenen melk voor kinderen. De strijdkreet van Karl Peters is: „Dood aan het Russische kind!"

Pro-Duitse bladen behoeven hier niet aan te komen met „militaire doeltreffendheid" in de „verlaten zone". De dorpen die in brand gestoken werden, hebben het Russische leger niet tegengehouden. Het Rode Leger is er aan gewoon geraakt om de nacht in de bossen door te brengen: het is veiliger waar er geen doel is voor de vijandelijke bommenwerpers.

De Russische soldaten gaan goed gekleed. Zij hebben geen huizen nodig. Het zijn de oude vrouwen en de kinderen, die lijden. Dat is de gehele Duitse hartstocht: de weerlozen te folteren.

De Oekraïne was beroemd voor zijn appels. Ik heb gezien hoe boomgaarden met de grond gelijk gemaakt en bomen afgezaagd werden. Militaire doeltreffendheid? Wat een domme grap. Het neerhakken van honderd appelbomen in een dorp, zal dat het Russische Leger tegenhouden?

Tsjernigov had kerken, die 9 eeuwen oud waren. In Noord-Amerika noemt men Rusland dikwijls een „jong land", maar wij hebben een lange geschiedenis achter ons. Toen Hitlers voor-

ouders nog onbeschaafde wilden waren zonder enige cultuur, was de Griekse cultuur reeds aan het bloeien in de Russische steden.

De tijd spaarde Tsjernigovs schone kerken en zij overleefden negen eeuwen, de Duitsers wisten ze te vernielen in negen minuten.

Wanneer de Duitsers zich tot de terugtocht gedwongen zien, beginnen zij weerloze mensen te vermoorden. Zij vermoorden vrouwen, jongelui en oude mannen. Dit heeft toch niets te maken met „militaire doeltreffendheid". Vroeger dreven zij de bevolking voor zich uit. Thans moeten zij dikwijls overhaast vertrekken. En bovendien, zij zijn dicht bij de Duitse grens, waar moeten zij de mensen naar toe drijven?

De Duitsers laten nog meer bloed vloeien, bij alles wat zij reeds hebben laten vloeien. Uitgestrekte streken zijn kaal en troosteloos geworden, als de bomen van de herfst.

Alle Joden uitgemoord.

De Duitsers zijn begonnen met alle Joden uit te moorden. Ik verzoek u om even over deze woorden na te denken: alle Joden. Zij vermoordden oude mannen. Zij namen pasgeboren kindertjes en verpletterden hun hoofdjes tegen deurposten of bomen. Zij begroeven mensen, die nog half leefden.

In Piryatin vertelde een inwoner van de Oekraïne mij hoe de Duitsers hem verplicht hadden een graf op te vullen. Een zekere Rudderman stond op uit het graf en schreeuwde met bloed doorschoten ogen: „Maak mij eerst af".

In de gehele Oekraïne zijn niet meer dan honderd Joden, die erin geslaagd waren zich in de bossen verborgen te houden, aan de Duitse moordzucht ontkomen. Het is de moord op een volk. Toen vermoordden de Duitsers de zigeuners. Toen...... toen begonnen zij de Russen zelf te vermoorden, Wit-Russen en Oekraïne-Russen. Zij hebben hele dorpen weggevaagd. De wereld werd geschokt bij het vernemen van het lot van het Tsjechische dorp Lidice.

Honderden Lidice's.

Toch zijn er honderden dorpen in ons land, die hetzelfde lot als Lidice hebben moeten ondergaan.

Nu, in hun wilde vlucht vermoorden de Duitsers iedereen, die hun in handen valt. Boeren vluchten naar de bossen om de dood te ontkomen. Waar de Duitsers geen tijd meer hebben om alles te vernielen, vernielen zij met onderscheid. Oude huizen laten ze staan en verbranden scholen, hospitalen en musea, en mooie, nieuwe gebouwen. De mensen hebben zich dikwijls veel moeten ontzeggen om deze huizen te bouwen. Elke steen was als een stuk van het hart.

„Misschien is het propaganda", zal de ongelovige lezer zeggen, en bij het woord „propaganda" zal hij misschien denken aan „publiciteit". Maar waar is dan het goede, waarvoor ik propaganda maak? Ik spreek hier van menselijk leed. Na deze tocht zal ik niet rustig kunnen slapen want de as, de schaduwen en de dood, die ik gezien heb, vervolgen mij. Mijn overjas riekt naar rook en deze geur vervolgt mij als een nachtmerrie. Ik heb ook de argumenten van een Duitsen journalist gelezen, waarin hij aanvoert, dat „de Russen gedurende hun terugtocht in 1941 toch ook gebouwen vernielden."

Ja, ik herinner mij inderdaad boerinnen, die vóórdat zij voor den Duitser vluchtten, haar eigen huizen in brand staken. Het Rode Leger heeft gedurende zijn terugtrekking nooit steden en dorpen vernield. Maar als de Russen hun fabrieken opbliezen of hun huizen verbrandden, dan was dit hun dure en heilige plicht. Karl Peters steekt andermans goed in brand op andermans gebied, en op de koop toe verkneukelt hij zich hoe de Russische kinderen denken, dat er honderd slechte mannen de oorzaak zijn van al deze misdaden.

Zelf zou ik dit ook graag gedacht hebben, want het is beter voor de gemoedsrust van iemand als hij het volle vertrouwen in den mens kan behouden. Helaas, het is niet zo.

De Duitsers moorden met genoegen.

Millioenen dragen de schuld van de misdaden, die ik gezien heb. De Duitse soldaten voeren de orders tot vernieling niet alleen met de grootste stiptheid uit, maar zij doen het met genoegen, zij tonen vindingrijkheid en ongekende ijver bij het uitvoeren van deze opdrachten.

De weinige deserteurs, die ik heb kunnen spreken, zeggen: „De oorlog is verloren", of „Ik wil graag nog wat leven", of „Ik heb een gezin." Zij tonen geen verontwaardiging voor hun eigen gruweldaden. Zij denken niet aan andere gezinnen of ellende van anderen. Het was de vrees, niet het geweten, dat hen er toe leidde om Hitler de rug toe te keren.

Zij zijn niet de rechtvaardige mannen, om wille waarvan God de steden Sodoma en Gomorra wilde sparen. In één woord, het zijn lafaards. Ik hoop, dat er niemand met sentimentele voorwendsels aan zal komen dragen om het gedrag der brandstichters en moordenaars goed te praten; dat de schuldigen hun straf niet zullen ontlopen en dat men de millioenen soldaten, die Europa tot een „verlaten zone" hebben gemaakt, jarenlang stenen zal laten breken en hout hakken. Misschien zullen zij de steden dan weer op kunnen bouwen. Maar de doden zullen zij niet meer levend kunnen maken. En zij zullen het vroeger vertrouwen in den mens in mij niet meer herstellen. Ik heb mijn vaderland gezien nadat de Duitsers het verlaten hadden en ik zal nimmer vergeten wat ik gezien heb.

Curaçao.

H.K.H. PRINSES JULIANA ZAL LATER KOMEN.

Van bevoegde zijde meldt men ons: Onvoorziene omstandigheden hebben Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana belet zo spoedig in Curaçao te komen als oorspronkelijk was beraamd. In verband met andere, noodzakelijke reizen van Hare Koninklijke Hoogheid, welke verband houden met de oorlogsinspanning, zal de Prinses ons Staatsdeel later bezoeken. Zodra de datum in zicht is, zal daarvan mededeling worden gedaan.

DE GOUVERNEUR ONTVANGT.

Zijne Excellentie de Gouverneur ontving Zaterdag in audiëntie den Consul-Generaal van Venezuela die Luitenant-Kolonel Julio C. Montilla Betadcourt, die als militair waarnemer van de zijde van Venezuela is aangewezen door den Venezolaansen Minister van Oorlog en Marine, aan Zijne Excellentie voorstelde.

ADJUDANTSWISSELING.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft den eersten Luitenant Emile C. J. M. van de Laarschot eervol ontheven van zijn functie als Adjudant van den Gouverneur met dank voor de als zodanig bewezen diensten en in diens plaats benoemd den tweeden Luitenant bij de Schutterij Ivan Lansberg.

AFSCHEID LUITENANT-KOLONEL VAN DER LAAN.

In de gevangenis.

Zaterdagmorgen heeft het personeel der gevangenis alhier afscheid genomen van Overste van der Laan, die met Mevrouw van der Laan-Scheppers aanwezig was. De administrateur, de Heer G.J. Schouten, sprak den Overste toe, waarbij hij wees op de prettige vorm van samenwerking die gedurende vijf jaren had bestaan en waaraan nu zo plotseling een eind kwam. Het heengaan van den Heer van der Laan betekende evenwel een grote promotie en het gehele gevangenispersoneel verheugde zich dan ook.

Een reiskoffer, als symbool van de reizende positie die de Heer van der Laan zal gaan bekleden, werd den scheidenden gevangenisvoogd aangeboden. Ook de bewaker Burleson sprak den afgetredenden Procoreur-Generaal toe. Overste van der Laan dankte voor het gezegde en hoopte de reiskoffer terstond te zullen gaan gebruiken.

Hij zou de vijf jaren, die hij hier met het gevangenispersoneel had samengewerkt, niet spoedig vergeten.

Bij de Politie.

Later in de morgen had een volgend afscheid plaats, waar ook weer in vele woorden de verdiensten van den Heer van der Laan werden uitgemeten. Te Rio Canario had in de zaal het afscheid plaats van de Corpsen Politie, wier hoofd de Overste is. Hierbij waren aanwezig Zijne Excellentie de Gouverneur, en de beide Heren Districtsmeesters, Van Eps en Schotborgh. De muziek onder leiding van den onvermoeiden Antonie Dimmendaal verleende medewerking.

Majoor Ebel L. Venema was als Plaatselijk hoofd van Politie de spreker. Hij roemde de samenwerking die tussen den Heer van der Laan en hem had mogen bestaan. Geestig als steeds wist de Majoor, die blijkbaar reeds op de hoogte was van Van der Laans toekomstige rang van Luitenant-Kolonel, een kwinkslag in zijn rede te vlechten, toen hij opmerkte, dat militair gesproken de Heer van der Laan niet voldoende zou halen om sergeant-majoor te worden, maar dat hij bijvoorbeeld wel voor luitenant-kolonel zou deugen. Later zagen de aanwezigen in „Dagblad Amigoe di Curaçao", dat de Heer van der Laan inderdaad tot die rang benoemd was, hoewel hij nimmer in dienst geweest is. Majoor Venema had een werkelijk prettige tijd gehad, zo zeide hij, hij had een goeden chef in den Heer van der Laan gehad en hij wenste tenslotte namens de Militaire en Burgerpolitie den Heer van der Laan veel succes in zijn nieuwe loopbaan.

Ook de Gouverneur sprak. Zijne Excellentie hield een lange rede, waarin Zij als uiterste chef van de politie het heengaande hoofd vaarwel zegde en tevens gebruik maakte van de gelegenheid om het betrouwbare politie-apparaat te loven. In den Heer van der Laan verloor Zijne Excellentie een goed ambtenaar.

De Heer van der Laan, die behalve Mevrouw van der Laan-Schepers, ook de kinderen had medegebracht, dankte voor de samenwerking die hij van alle politie corpsen had mogen ondervinden en zeide, dat de tijd, welke hij hier had doorgebracht tot de prettigste tijden van zijn leven behoorde.

Namens de politie-corpsen werd Luitenant Kolonel van der Laan een gouden armbandhorloge aangeboden. Na afloop bleef men nog enige tijd gezellig bijeen.

KOLONIALE POSTSPAARBANK.

Een ton per maand gespaard.

In de „Curaçaosche Courant" van 21 Januari 1944 verscheen de staat van de Koloniale Postspaarbank over de maand September 1943. In de maand September werden op alle eilanden gebracht ƒ 131.884.53 en teruggehaald ƒ 51.242.62. Dus ƒ 80.641.91 meer ingebracht.

Over de eerste 9 maanden van 1943 werd ƒ 1.169.013.73 ingebracht en ƒ 260.792.09 terugbetaald. Het totaal bedrag, dat dus in deze 9 maanden meer gespaard werd op de Koloniale Postspaarbank bedraagt ƒ 908.221.64. Dat is ruim één ton per maand.

INVORDERING DIRECTE BELASTINGEN.

Bij Landsverordening van 14 Januari 1944 tot wijziging van de landsverordening vna 31 December 1942 op de invordering van directe belastingen is het volgende bepaald:

Bij de uitbetaling van bezoldigingen, verlofsbezoldigingen, non-activiteitstractementen en wachtgelden van burgerlijke landsdienaren zal elke maand de, tenzij de belasting binnen een maand na de dagtekening van het betrokken aanslagbiljet in haar geheel wordt voldaan, een deel van de aanslag in de inkomstenbelasting, in het lopend jaar opgelegd, worden ingehouden volgens voorschriften door den Gouverneur bij besluit te geven.

De Ontvangers mogen tenzij de ambtenaar de hem opgelegde aanslag binnen een maand na dagtekening van het betrokken aanslagbiljet in zijn geheel wenst te betalen, generlei kwijting verlenen op de aan de landsdienaren voor de inkomstenbelasting uitgereikte aansagbiljetten voor zover betrekking hebbende op aanslagen, die middels inhoudingen worden voldaan.

ONTSPANNINGSAVOND VOOR DE ZEELIEDEN.

Er wordt medegedeeld, dat hedenavond om 20.30 een ontspanningsavond zal gegeven worden ten bate van de zeelieden in het R.K. Zeemanshuis, Klipstraat 49—53, Overzijde.

HET FEEST VAN CONSTAN CASIANO.

Zaterdag in de late namiddag was het een komen en gaan van vele vrienden ten huize van het echtpaar C. Casiano—Blomont, die hun gelukwensen kwamen aanbieden met de 25-Jarige echtvereniging. Des ochtends was de geestelijkheid komen gelukwensen met aan het hoofd Z.H.E. Mons P. I. Verriet O.P. Vele geschenken en bloemen werden aangeboden maar het trost was de bruidegom op een prachtige, ingelijste foto van het Katholieke Zeemanshuis. Deze schone foto prijkte reeds aan de wand van de voorzaal en iedereen nieuwen gast werd aangewezen op dit schone geschenk. Met alles was het bruidspaar blijde, maar dit geschenk was toch het voornaamste. Zeer velen dan kwamen dezen groten zeemansvriend en socialen werker en zijn echtgenote gelukwensen. Zeer velen ook bleven tot laat in de avond bijeen, vereenigd om den gullen en opgewekten gastheer en zijn zo vriendelijke echtgenote.

O. A. CORREA OVERLEDEN.

De Heer Otto Alvarez Correa van Liberty's boekhandel is plotseling overleden. Gisteren werd het stoffelijk overschot van wijlen den Heer Correa ter aarde besteld op de Joodse begraafplaats Berg Altena. In den Heer Correa is een bekende figuur te vroeg uit het leven gescheiden. In de boekhandel van Liberty was de Heer Correa een bekende persoon, steeds vriendelijk en bereid te helpen en voor te lichten. Aan zijn verloofde, Mejuffrouw Arends, en andere betrekkingen bieden wij onze condoléances aan met dit wel heel smartelijke verlies.

DE WANDELSPORT VAN DE K.S.C.

In het afgelopen jaar is er door de K.S.C. een schitterend geslaagde wandelmars gehouden op Zondag 26 September 1943. Met 300 deelnemers en deelneemsters.

Bravo jongelui, dat noem ik pas flink. Wie heeft zijn diploma nog bewaard?

Weet je nog hoe enthousiast wij waren die avond? Er zijn toen zelfs nieuwe wandel-clubs opgericht. Of de Curaçaose jongens en meisjes ook van goede wil zijn. Ze begrijpen, dat wandelen gezond is en zoals de heren dokters ons zeggen, het gehele lichaam ten goede komt!

Wandelen bevordert de geregelde bloedsomloop — en is hoogst nuttig voor de ademhalings-organen. Wie last heeft van slapeloosheid, of dikwijls verkouden is, zoeke zijn heil niet bij een of andere apotheek, maar neme deel aan de tweede wandelmars op Zondag 6 Februari as.

Wat is het toch veel beter dan in een dompige warme bioscoop te gaan zitten, uren lang in bedorven lucht. Komt, wij geven ons allemaal op en maken groepen op elke school, club, vereniging of bond. Doe niet flauw en zeg niet dat je het niet kunt. Deze sport is voor jong en oud, voor jongens en meisjes.

Wat in andere landen kan, moet hier ook kunnen! Kijkt voor de as. wandelmars je schoenen eens na, en zorgt voor een prettig loop-custuum, en laat ons eens een mooie Zondagmiddag hebben.

Laat het niet bij één wandeltocht, maar probeert aan alle vijf deel te nemen dit jaar, dan krijg je een aardige prijs, waar je nog lang over zult praten. En vergeet niet: dit maal krijgen meer groepen een kans om een prijs te behalen.

Het inleggeld is verlaagd nl. 25 cents voor individuelen en 15 cts. voor elk lid van een groep.

Wij hopen nu maar; dat er op elke school tenminste twee ijverige leiders of leidsters zijn die weten aan te pakken en der jeugd willen leren om aan de wandelsport mede te doen vooral om wille van de gezonde oefening.

In onze tweede circulaire zullen wij nadere biezonderheden geven over de wandelmars van Zondag 6 Februari as. Kijkt dus de volgende week goed in de courant.

Tot slot willen wij nog verklappen, dat het een mooie, frisse wandeling zal zijn, van Otrabanda naar Groot-Kwartier en vandaar naar Pietermaai. Maakt dus groepen en gaan aan het oefenen!

Namens de Commissie voor Wandelsport,

Frater Ewaldus.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

Hierbij heb ik de eer u onderstaand afschrift te doen toekomen van een „Bekendmaking" van den Directeur van Openbare Werken, die als volgt luidt:

„Ingaande 1 November 1943 wordt aan volwassen arbeiders toegekend een loonsverhoging van ƒ 2,50 per week. Uitbetaling hiervan volgende week.

Deze verhoging wordt niet verrekend over reeds uitbetaalde overuren. De loonweek wordt tevens in plaats van Donderdag—Woensdag, voortaan Woensdag tot Dinsdag, dus wordt volgende week een dag minder uitbetaald.

Herinnerd wordt aan een vacantie-regeling, waarbij aan werklieden na een jaar onafgebroken dienst acht vacantiedagen, waarvan ten minste 4 aan een stuk met vol loon kan worden toegekend. Verzuim zonder voorafgaand verlof (behalve door ziekte, waarvoor nodig doktersbriefje) is onderbreking van de dienst. De arbeider verliest dus daardoor zijn vacantie. Eveneens verliest hij (volgens P.B. 1924) artikel 29 gedurende 8 weken het recht bij uitbetaling op feestdagen. Verzuim dus in uw eigen belang niet.

Curaçao, 15 Januari 1944.
De Directeur van de Openbare Werken,
w.g. Groote."

Wij leven in een tijd, waarin het belang van de sociale rechtvaardigheid meer dan ooit naar voren komt. Talrijke particuliere werknemers hebben reeds lang zowel lonen, als arbeidsvoorwaarden zoveel het in hun vermogen lag, aangepast aan de eisen des tijds.

Ons Gouvernement, in casu de Openbare Werken, dat als overheidsorgaan op het gebied van sociale voorzieningen en loon naar behoefte het voorbeeld diende te geven, is hierbij schromelijk in gebreke gebleven. Instede van thans zijn verzuim op een voor den arbeider en het publiek in het algemeen, niet al te opmerkelijke wijze te herstellen, doet D.O.W. een reeds lang beloofde loonsverhoging gepaard gaan aan bedreigingen, die op zijn zachtst genoemd praehistorisch lijken.

Waar ter wereld zou men het, vooral in deze tijd billijken, dat iemand voor een dag verzuim in 365 dagen van het jaar, zo zwaar gestraft wordt, als in de Bekendmaking in quaestie wordt aangekondigd. Zou het met het meest afgestompte gevoel van rechtvaardigheid te rijmen zijn, dat men voor één dag verzuim gedurende acht weken het recht verliest op uitbetaling van feestdagen, een voorziening, die reeds in 1924 getroffen werd, jarenlang niet werd nageleefd en thans als boeman wordt opgedist.

Tot slot nog een opmerking betreffende de verhoging alleen voor volwassenen. D.O.W. heeft talrijke aankomende krachten in dienst, die naar vermogen bijdragen aan de oorlogsinspanning, want D.O.W. is een vitaal bedrijf. Het is een bekend feit, dat men vooral in zijn jonge jaren veel nodig heeft voor verzorging van den innerlijken mens. Voedsel is thans duur, ook werkpakken en andere behoeften moeten duur betaald worden. Dit geldt zowel voor de jonge kracht als voor de volwassenen. Het onthouden van een verhoging aan de jonge krachten, die niets anders dan een aanpassing van loon aan dringende eisen is, lijkt mij daarom verre van billijk.

C.

(Een dreigement is inderdaad heel erg en daarom hebben wij, zodra wij bovenstaand stuk ontvangen hadden den Directeur van D.O.W. gevraagd een en ander toe te lichten, hetgeen deze met grote voorkomendheid deed. Er is geen sprake van bedoeling van dreigement, doch bij het opstellen van dergelijke stukken moet men de wet nu eenmaal als richtsnoer nemen en deze bepaalt, dat een werkgever verplicht is op Zon- en feestdagen uit te betalen, wanneer de werknemer langer dan 8 weken bij hem in dienst is. Is hij dat niet, dan is de werkgever hiertoe niet verplicht. Meestal zal een werkgever bij een welwillenden werknemer dan toch uitbetalen en ten aanzien van bovenstaand geval zeide de Heer Groote ons, dat het niet de bedoeling is de bepaling scrupuleus toe te passen. De bepaling werd evenwel opgenomen in verband met het steeds toenemend absenteisme, een verschijnsel dat men in alle Curaçaose bedrijven waarneemt: nl. dat arbeiders nu eens komen, dan weer eens weg blijven. Op Maandagmorgen krijgt men vrijwel geen personeel en vele overheidsbedrijven konden op Maandag niet regelmatig voortgang vinden, vooral niet na feestdagen wanneer de lieden meestal nog dronken zijn. De opgenomen bepaling zal alleen onwelwillenden treffen; elk verzuim dat billijk is (bijv. bevalling van de echtgenote) of hoe dan ook plaats vindt in overleg met den chef, valt erbuiten. Zoals men ziet, is de vrees van den inzender dan ook voorbarig: wie regelmatig werkt, niet naar eigen willekeur nu eens komt en dan weer wegblijft zoals de algemene practijk hier op Curaçao, wordt niet getroffen. Het is te begrijpen, dat in een bedrijf als Openbare Werken, waar ongeveer 1000 man werken, zekere maatregelen moeten worden getroffen. Wij willen hier nog aan toevoegen, dat het immers wel bekend is, dat de Heer Groote bij voorkomende gelegenheden steeds voor zijn personeel in de bres is gesprongen, zo o.a. met de nieuwe vacantieregeling. Waarom dan nu opeens zo bevreesd? — Red. Amigoe.)

DE TERECHTGESTELDE VERLEUN.

Verleun, een der twaalf terechtgestelden, waarover wij reeds bericht hebben, is volgens het Algemeen Handelsblad seminarist. Het blad schrijft nog, dat gedurende het gehele proces door Verleun een houding van onverschilling cynisme werd aangenomen.

DOKTER
E. van der Kuyp
voor ongeveer een week afwezig.

CINELANDIA | HEDEN | ROXY-THEATER

8 PM.] Wedervertooning van „Warner" 's GROOT Romantisch Succes!
Joan FONTAINE, Charles BOYER, Alexis SMITH in: „THE CONSTANT NYMPH"
De geschiedenis van een man, die zijn hart trachtte te verdeelen tusschen twee vrouwen . . . en hierdoor de hare brak...
Medewerkers:
Brenda Marshall, Peter Lorre, Charles Coburn
Een film, waar letterlijk niets op aan te merken valt . . . !!!
't is weer 'n WARNER-hit!
1.25|0.75. Geen kinderen toegel.
Morgen Dinsdag: Premiere van de dramatische actie-film: „POLICE BULLETS".

BELA LUGOSI [7 PM.
de „meester der verschrikking" op zijn Huiveringwekkend Best!!
The Corpse Vanishes
(„HET LIJK VERDWIJNT")
De Griezeligste van alle Griezelfilms.
1.25/0.75. Geen kinderen toegelaten.
Het GEZELLIGSTE blijspel [9 PM.
in maanden!!
WEDEROM op het doek:
A Lady Takes A Chance
met Jean Arthur, John Wayne.
Twee menschen met Twee gedachten: ZIJ dol op één man.. HIJ gek op alle meisjes.. Een Allerardigste Film! Vlot Spel!
Met medewerking van: Charles Winninger — Phil Silvers en de kwajongens: Butch & Buddy.
1.25|0.75. Geen kinderen toegelaten.

Gezocht
VERKOOPER
van te importeeren goederen, welke op commissie-basis reeds bestaande agentschappen van alhier gevestigd handelshuis kan behandelen.
Bij voorkeur zij, die reeds ervaring op dit gebied hebben, bekend zijn met Engelsch, Spaansch en liefst ook met textielbranche.
Sollicitaties te richten onder letter BB van dit blad.
3—1

WANNEER GIJ OP REIS GAAT
Vraagt Inlichtingen bij
S. E. L. Maduro Sons Inc.
REIS — BUREAU
BOEKING VAN PASSAGES PER VLIEGTUIG STOOMBOOT EN SPOOR
TEGEN DE OFFICIEEL DOOR DE MAATSCHAPPIJEN VASTGESTELDE TARIEVEN.
RESERVEERING VAN HOTEL-ACCOMMODATIES
TRAVELLERS' CHECKS
Agenten van: K.L.M. - Pan American Airways, Inc.
Grace Line - Ybarra Lijn etc.
KANTOOR: DE RUYTERPLEIN No. 2. — TEL No 1200
NA KANTOORUREN: No. 1771—1925—2449.

Hiermede doe ik de treurige mededeeling, dat den Heer
OTTO A. CORREA
Zondag is overleden
Eveline D. Arends.

De Hoogvlakte van Curaçao.

Het is een heel eind naar het Plateau van Curaçao, dat geëmancipeerd als het is ook op het gebied van bergen niet onder doet voor wat men elders ter wereld vindt. Alleen: alles natuurlijk naar verhouding en zodoende ligt het plateau van Curaçao op slechts weinig meer dan een 200 meter boven de bruisende golven van de Caraïbische Zee. San Jeronimo noemen ze de berg, die een eindje voorbij Barber ligt. Weinig mensen klimmen erop; iedereen „bewandelt" de Christoffel wanneer hij aan bergtourisme gaat doen. Maar er zijn immer mensen, die dan juist iets anders kiezen en daarbij behoort een arts, die de San Jeronimo beklom, bijna een teen verkoor en toch 's avonds uit dansen ging.

Het is een mooie weg naar Barber en de pastoor is het voorwerp van de afgunst aller voorbijgangers om zijn palmentuin rondom de pastorie, die zeer ruim is, omdat ze vroeger logies bood aan een aantal seminaristen. Maar dit keer gaan wij de pastorie voorbij, laten de Antonieberg rechts liggen en zien links vooruit de Curaçaose hoogvlakte al overeind steken. Gemakkelijk eigenlijk dat alles hier op klein formaat is. Wij zien de gehele hoogvlakte van rechts naar links in één ogen-blik. Ook in de stad zijn de kleine afmetingen gerieflijk als men op een gouvernementskantoor moet zijn mijmeren wij. Waar men ook moet zijn, men is eerst altijd enkele malen verkeerd en moet dan weer elders zijn fortuin beproeven. Dat is een teken van organisatie, zegt men, of wel de opvoedingslust van de Curaçaose overheid, die wetend, dat men hier zo weinig loopt, de inwoners op deze wijze tot lopen dwingt. Of het lopen in de stad gezond is, weten wij niet; de lucht is er niet altijd even fris; Curaçao's Römer zou het in strijd met de hygiëne noemen en bij gebrek aan andere takken van dienst zou de A.M.C. er den Havenmeester bij moeten halen.

Niets ervan op de weg naar Barber. Wij zijn de fort-achtige villa van den vriendelijken Districtsmeester al voorbij. Het enige wat nog aan de stad herinnert, zijn afgeladen automobielen met lawaaierige mensen en een opvulling van kinderen en thermoflessen. Die gaan picnicen.

Onze peinzerij is voorbij. Wij moeten bij Julio, den rijken plantagehouder van Wacao zijn om even permissie te vragen de San Jeronimo te mogen beklimmen. Julio was vroeger de ‚vito' of opzichter op de plantage van de Haseth; door zijn energie is hij thans de eigenaar geworden. Zijn plantage ziet er bloeiend schoon uit.

„Isúl" zegt Julio, die vermoedelijk denkt, dat wij niet voldoende Papiament kennen en ergens met een kapotte automobiel in de buurt staan. Neen, wij gaan de San Jeronimo op. Het mag. Natuurlijk, er wordt op Curaçao nooit iets geweigerd. De mensen zijn er te vriendelijk voor.

Daar gaan wij dan, eerst langs enkele ruïnes, die de verloren grootheid van het landhuis Sint Hieronymus bewaren en dan zien wij de hoogvlakte boven ons. Het ziet eruit als een hele klim. Als mieren die de stoffelijke resten van een kakkerlak gaan demonteren, lopen wij eerst om het ding heen. Maar dan gaat het omhoog. Een weggetje is er niet, of althans, wij zien het niet. Recht toe, recht aan naar de bovenrand.

Iemand wuift ons. Ergens staat een man in een maïsveld en hij komt op ons af en wijst ons de weg naar de hoofdweg, of „wat wij anders willen". Neen, wij moeten niet naar de hoofdweg, maar naar boven! ‚Isúl' zegt de man en van verslagenheid wijst hij naar de hoogvlakte van Curaçao. „Daar is het!"

Wij gaan al weer. Recht toe, recht aan naar de top. Maar nu komen wij aan manzanilla-struiken. Met de armen voor het gezicht er met een ren doorheen. Ziezo, daar zijn we. Twee dames betreuren haar blote benen. Ja, wie loopt er nu ook met blote benen als hij op Curaçao gaat wandelen. „Wij gaan slacks kopen", blij als ze zijn weer wat bedekking des lijfs te kunnen kopen. Merkwaardig, denkt men wel eens, hoe minder ze aantrekken des te blijer ze zijn iets te kunnen kopen. Zo is de vrouw.

Kijk, daar loopt een konijntje. Ook al in klein model. Zelfs de konijnen passen zich aan bij de Curaçaose omstandigheden. Vele mensen komen hier niet, want als ons konijntje uit de buurt gewipt is gaat het stil zitten kijken naar de grote konijnen, die zich onder zuchten en zweten tegen de helling opwerken.

Wij rusten ook maar even. Halverwege de helling is het feitelijk mooier dan geheel boven. Dat geeft te veel vliegmachine-idee, te veel nivellering dus. Nu zien wij de baaien: Playa Grandi, waar men alleen maar kan pootje baden, de Bartoolbaai en heel in de verte bij de Seroe Republiek de Boca Grandi. Grillig loopt de hoofdweg aan onze voeten; wij hebben nog zelden zulk een grillig gebogen weg gezien. Maar wij moeten nog hoger.

Wij komen ook hoger en staan na een tijdje onder aan de top. De San Jeronimo is een merkwaardig geval. De hellingen houden op een gegeven moment op en dan steekt recht daar boven uit de hoogvlakte, als het ware een hoed boven op de berg. De steile rand is 2 à 3 meter en men moet een plekje zoeken om erop te komen.

De volkomen platte top is naar schatting een goede honderd meter breed en ongeveer een 700 meter tien meter lager dan het andere. Het hoogste puntje is 229 meter. Bovenop staan bomen en struiken. Ook leven er merkwaardig genoeg krabben. Veel sporen van mensen ziet men niet. Wij hebben er een fles gevonden; die kan onmogelijk van de krabben zijn. Veel interessants is er niet. Maar het is verbazend aardig het gedaan te hebben, omdat het naar men zegt een van de minst betreden plekken van Curaçao is. Tot ver in het rond ziet men de landhuizen, daar ligt Savonet, aan de andere kant Santa Martha. Curaçao's Westzijde is maar heel spaarzaam bewoond; grote groene bossages strekken zich uit, heuvel op heuvel af. Het is een liefelijk landschap hier. En er is rust.

WERELDNIEUWS

TEDDER AANVAARDT ZIJN WERKZAAMHEDEN.

Het Hoofdkwartier van de Geallieerde expeditie-strijdkrachten in Londen maakte bekend, dat Hoofd Luchtmaarschalk Sir Arthur Tedder zijn werkzaamheden heeft aanvaard als waarnemend Opperbevelhebber van de Geallieerde expeditie-strijdmacht

AANVAL OP AMBON.

Nederlands Indische Mitchell-bommenwerpers hebben een aanval gedaan op het Laha vliegveld van Ambon, waarbij hevige branden ontstonden. Zware bommenwerpers der geallieerden hebben een aanval gericht op Bandanaira op het eiland Banda bij Celebes; hierbij worden gebouwen vernield.

BELGISCHE VLIEGERS IN ACTIE

Het Ministerie van Voorlichting deelt mede:

Belgische vliegers, in dienst bij een Britse jacht-escadrille, hebben in het begin dezer maand verschillende overwinningen tijdens luchtgevechten behaald.

Een Belgische vlieger heeft onder meer een Mc. 109 neergehaald, terwijl een zijner kameraden in de loop van dezelfde dag een Mc. 110 heeft vernield. 's Anderendaags haalde een andere Belgische jager-vlieger een Junkers 88 neer en vernielde er een tweede op de grond.

NOG 12 JAPANSE SCHEPEN IN DE GROND GEBOORD.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat Noordamerikaanse duikboten nog 12 Japanse koopvaardijschepen in de grond geboord hebben, waardoor het totale aantal Japanse schepen, dat sedert het begin van de oorlog door Noordamerikaanse duikboten tot zinken werd gebracht, waarschijnlijk tot zinken gebracht of beschadigd, is gebracht op 558. Hiervan werden 408 definitief tot zinken gebracht, 36 waarschijnlijk tot zinken gebracht en 114 beschadigd. Er werd niet gezegd waar de laatste Japanse schepen werden getorpedeerd, doch het is bekend, dat Noordamerikaanse duikboten in Japanse kustwateren opereren

JOEGOSLAVISCH COMMUNIQUÉ.

In het Westen van Bosnië heroverden onze troepen de stad Jajce. Het gebied tussen Mrkonjicgrad en Glamoc werd gezuiverd van de troepen van de eerste Duitse Alpinisten-divisie en van een gemotoriseerde divisie. In de sector van Rama slaagden de Duitsers er tijdelijk in de stad Prozor binnen te dringen. De vijand werd er onmiddellijk door onze troepen uit gedreven. Hij verloor meer dan 300 man aan doden en een groot aantal gewonden, zowel officieren als manschappen. Onze verliezen bedroegen 44 doden en enkele gewonden. In het Oosten van Bosnië in de Dobo — Tuzla-Zvornik sector werden er succesrijke gevechten voortgezet. Onze troepen bezetten de mijnen van Kreka en Zivinica. Straatgevechten duurden voort in de stad Tuzla waar de Duitsers hardnekkig weerstand bieden. Ten Noord-Oosten van Doboj werden de plaatsen Modric en Gradacac door onze troepen bezet. Een Duitse colonne die trachtte uit de richting van Brcko op te rukken naar Tuzla werd teruggeslagen met het gevolg dat de vijand een tank en 30 man aan doden verloor. In Lika, een provincie van Croatië, boden onze troepen hardnekkige weerstand tegen de eenheden van de 114e en 244e Duitse divisies die trachtten door te breken naar de vrij gemaakte gebieden uit de richting van Gospic. Uit andere sectoren werden gevechten van plaatselijk belang gemeld. In Macedonië werd nabij Skoplje een militaire trein ontspoord en hierbij vonden honderd fascistische officieren en soldaten de dood. Nog 2 treinen zijn op dezelfde spoorlijn ontspoord. In de provincie Frejm van Croatië is een trein ontspoord tussen Ruma en Klenak. De locomotief en 6 vrachtwagens werden vernield en 60 vijandelijke soldaten werden gedood terwijl 18 gevangenen genomen werden. Op de spoorweg Zemun-Stara Pazova dicht bij Kupinac aan de Zagreb-Beograd spoorlijn zijn 2 treinen ontspoord en werden een locomotief en verschillende vrachtwagens vernield.

Er is een succesrijke aanval gedaan op het Duitse garnizoen in Bosnaski Samac en er werd een behoorlijke hoeveelheid oorlogsmateriaal buit gemaakt.

Hiertoe behoren 100 geweren, 3 machinegeweren en zeer veel ammunitie. Er werden 76 vijandelijke soldaten gedood en 107 soldaten en 3 officieren gevangen genomen. Tussen Kapela — Batrna en Pleternica in Slowenië aan de Zagreb — Beograd spoorweg zijn 2 treinen ontspoord. Gedurende de laatste 12 maanden hebben de eenheden van Vojvodjina het volgend vernield: 600 met tarwe beladen vrachtwagens, 80 locomotieven, 480 spoorwegwagons, 15 bruggen en 3 tanks. Zij hebben meer dan 1000 vijandelijke manschappen gedood terwijl er meer dan 2000 geweren, 2 millioen ronden ammunitie zowel als 2 kanonnen en 73 machinegeweren buit gemaakt werden. Het spoorwegverkeer aan de Zagreb — Beograd spoorweg is tot stilstand gebracht voor de tijd van 16 uur.

SURINAME.

KENT MEN IN SURINAME WONINGNOOD.

Wij lezen in „De Stem":

Vele termen, welke in Suriname in vroegere jaren nauwelijks gehoord werden, zijn heden ten dage schering en inslag geworden. Hiertoe behoort de woning-quaestie wel niet tot de minst belangrijke. Uit particuliere brieven uit Suriname ontvangen, zijn vele gevallen bekend geworden, waaruit de woningnood blijkt. Ook in de Surinaamse staten is herhaaldelijk deze quaestie naar voren gebracht. Zij werd echter met de bekende Oostindische doofheid beantwoord.

De vorige week lazen wij in de Surinaamse bladen een bericht, waaruit wij te horen kregen dat op de vroegere begraafplaats Jacobusrust voor de in Suriname vertoevende vluchtelingen door het Gouvernement huizen zijn gebouwd. Waarom ook niet een dergelijke geste voor de Surinamers zelf?

Laten wij hopen, dat de nieuwe landvoogd alles in het werk zal stellen om vele van dergelijke vraagstukken tot een goede oplossing te brengen.

FOTOTENTOONSTELLING.

Een foto-tentoonstelling werd in het Netherlands House te Londen gehouden onder leiding van den Heer A. Mühlenfeld. Op deze tentoonstelling waren foto's van Nederlands Indië, Curaçao en Suriname voor de oorlog.

CASA COHEN

WIJ BEZORGEN AAN HUIS
DOET UW BESTELLINGEN PER
TELEFOON 2460

VLAGGEN 90 x 135 cM. 100% Wol - f. 5

NOTA: De roode kleur loopt een weinig uit. De kooper kan een gewasschen vlag zien voordat hij er een koopt.

Wij hebben ook Amerikaansche vlaggen in voorraad.

WOLLEN ONDERGOED VOOR HEEREN

BROEKEN: Lange f. 4,25 -- korte f. 3,75

ONDERHEMDEN

met lange en korte mouwen f. 4,25

Kotex
Fibs
Kotexceintuurs

Tandenstokers!
zeer sterk
25 per doosjes.

Voor Baby:

LUIERS, HOSPITAALLINNEN, PAPIEREN LUIERS (voor de reis of wanneer U geen dienstbode hebt)

Waterdichte Broekjes

Q-TIPS voor het reinigen van neus en ooren, enz.

Lakens
Sloopen
Beddespreien
Dekens
Baddoeken
Keukendoeken
Waschhand-doekjes, enz.

VOOR PICNICS EN PARTIJEN

HOUTEN VORKEN
HOUTEN LEPELS
BOTERHAMPAPIER
PAPIEREN SERVETTEN
RIETJES
enz. enz.

KATOENGOED

Tobralco,
Garden Bloom
Gingham
Wit Flanel,
Circle Crepe
Katoen
(hoeft niet gestreken te worden)
Gestreept Goed
voor Hemden,
Goed voor kleine
Jongens,
Pakken,
Dril (wit)
Kakhi,
Gordijngoed
enz. enz.

Meubelwas
(VLOEIBAAR)
van de bekende merken
O-CEDAR
en
SNOW BIRD
Speciale meubeldoeken
(chemisch behandeld)

Zonneschermengoed
in verschillende kwaliteiten.
Groote verscheidenheid in kleuren.
ATTENTIE: Kleuren worden niet gegarandeerd.

DAMES KOUSEN
Gesorteerde kwaliteiten in kunstzijde.
OOK FIL D'ECOSSE
SOKKEN en SOKJES
te gebruiken wanneer U geen kousen aan hebt.

DE HEER EN MEVROUW
A. Trappenberg
Edna Trappenberg
Van Grieken
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon.
RANDOLF ANTHONY
22 Januari 1944 St. Elizabeth Gasthuis.

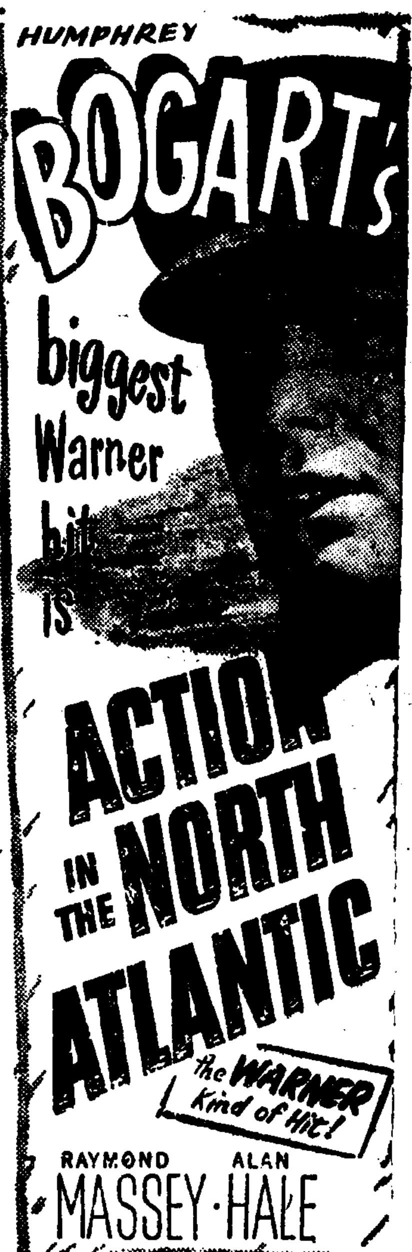
Getrouwd
Gloria M. Bonifacius
en
Bernardino R. Frans
Curaçao 19 Januari '44

Before You Insure Consult
Confederation Life
Association
One of the World's Great Life Insurance Institutions. Renowned for Strength, Service and Security Since 1871.
GENERAL AGENT
Moises De Marchena
HEERENSTRAAT 8

Club Nieuw-Nederland.

Wij nodigen de leden uit tot het bijwonen van een bijzondere vergadering, waarbij een lid van de nieuwe poging zal spreken over radio-techniek.
De vergadering zal plaats hebben op Dinsdag 25 Januari om 7.30 p.m.

HET BESTUUR.

INCU

De INCU, afdeeling Curaçao, maakt hierbij bekend, dat bestellingen op Curaforms voor het eerste kwartaal 1944, uiterlijk 15 Februari e.k. bij haar ingediend moeten zijn.

Ontvangen:
Een nieuwe zending:

BABY STOELEN
BABY BOXEN
ZILVERENKASTEN
ARCHIEFKASTEN
VOUWSTOELEN
[voor picnic's]
SCHEMERLAMPJES
SIGARETTENSTANDAARDS.

Meubelafdeeling
N.V. Auto-Handel Curaçao.
98 BREEDESTRAAT O.B.

Nazie samenrottingen in Argentinië.

Verrichtingen van de Duitse Ambassade.

EEN DUITSE DUIKBOOT BRENGT MATERIALEN.

Het namiddagblad „La Razón" van Montevideo publiceerde een fotocopie van wat — naar het blad zeide — een brief was getekend door Ruppert Wilhermer, Secretaris van het Politiek Bureau van de Duitse Ambassade in Buenos Aires. Hierin werden instructies aangehaald van den Zaakgelastigde de Erich Otto Meynen aan alle nazie-agenten in Zuid-Amerika om dit jaar un uiterste best te doen om het Pan-Amerikaanse blok te breken. „La Razon" zeide ook, dat het verband tussen de Duitse agenten en de Argentijnse revolutie van Juni definitief bewezen is alsook het verband met de Boliviaanse staatsgreep van December. Het feit, dat vergaderingen met betrekking daartoe plaatsvonden in de woning van Graaf Luxburg nabij de Argentijnse hoofdstad, zou zijn bevestigd. „La Razon" zeide, dat de brief gericht was aan Robert Kellman, nazie-agent No. 1 in Brazilië. De schrijver verklaarde, dat Meynen een persoonlijke boodschap van Hitler ontving waarin deze „uiting geeft aan zijn tevredenheid ten opzichte van mij en al mijn medewerkers voor de diensten die dit jaar in Amerika zijn verricht". De brief was gedateerd 28 December 1943 en zeide verder: „Bovendien gaf de Führer als zijn hoop te kennen, dat het volgend jaar (1944) elk onzer al zijn kunde zal gebruiken en desnoods zijn bezittingen en zelfs zijn levens zal offeren om bij te dragen aan de verwezenlijking van wat geboden is: het breken van het Panamerikaanse front onder het juk van de Yankee's en Brazilianen door de revolutionnaire, anti-Geallieerde en anti-semietische elementen in de Zuidamerikaanse landen en door zoveel mogelijk de levering van materialen aan de voornaamste vijanden van het Derde Rijk te voorkomen". „La Razon" zeide, dat de Argentijnse Juni- revolutie het werk was van een „Patriottische Junta", welke oorspronkelijk in de club van het leger te Buenos Aires gevormd werd in September 1941 met het ogenblikkelijke doel om de onderzoekingen naar antinazie activiteiten tegen te gaan welke toen werden ingesteld door het Argentijnse Congres-comité. Het blad zeide, dat de Junta was samengesteld uit de Generaals Juan Bautista Molina Jertina, Pedro Ramirez en Arturo Rawson, Admiraal Leon Scasso, de Kolonels Eugenio Avaloe, Elbio Anaya, Juan Peron en Enrique Gonzales. Voorts waren er nog enkele nationalistische burgers bij als raadgevers, waaronder Carlos Ibargueren, Matias Sanchez Sorondo en Manuel Fresco.

„La Razon" verklaarde, dat de Junta in nauw contact bleef met de Duitse Ambassade en voorbereidingen begon te treffen voor een totalitaire revolutie in 1942 toen hun poging mislukte als gevolg van de voorzorgsmaatregelen welke getroffen waren door de invloed van den vroegeren President Generaal Agustin Justo. Men bleef evenwel het contact onderhouden met Boliviaanse en andere Zuidamerikaanse nationalistische leiders, voornamelijk op bijeenkomsten in de woning van Graaf Luxburg, die — naar onthuld werd — hoofd was van de „POLABT" (Politische Abteilung) van de Duitse Ambassade in Buenos Aires, Graaf Lebrecht en Herr Karl Schmidt, vroeger voorzitter van de Duitse Kamer van Koophandel in Argentinië en de nazie-leider Ruppert Welhermer zijn de voornaamste medewerkers van Luxburg, oudgezant van Duitsland te Buenos Aires, die in Wereldoorlog I tot „persona non grata" werd verklaard. „La Razon" zeide, dat de „POLABT" steeds werkzaam is om de ondergrondse beweging in het Zuidelijk deel van Zuid-Amerika te bevorderen.

Het blad verklaarde, dat in de nacht van 15 Augustus een Duitse duikboot aan de oppervlakte verscheen op enkele kilometers van La Plata waar 40 kisten werden overgeladen op sleepboten, die behoorden tot een Duitse scheepvaartmaatschappij in Buenos Aires. De oudcommissaris van de nazie-partij in Zuid-Amerika, Willy Kohn, thans Directeur van de Latijns Amerikaanse Afdeling in het Duitse Departement van Buitenlandse Zaken, kwam aan land van de duikboot. Volgens het verhaal woonde Kohn verschillende dagen in de woning van Emil Twarke, uitgever van het blad „Deutsche La Plata Zeitung" van Buenos Aires, hetwelk in de Duitse taal verschijnt. Hier werd hij bezocht door Meynen, Wilhelm von Pochsamer, Raadgever van de Duitse Ambassade, Graaf Luxburg, het meisje Schmitt en enkele Argentijnen waaronder Enrique Ruiz Guiñazu, Minister van Buitenlandse Zaken in de Castillo-regering, Ibargueren en Fresco.

De brief met instructies, welke op 1 Januari 1944 van kracht zouden worden, zeide, dat alle partijleden en vertrouwelingen van Duitse nationaliteit of afkomst, die thans dienen in de politieke afdeling en actief werk verrichten op het Amerikaanse vasteland (met uitzondering van Argentinië, Paraguay en Bolivia) moeten worden beschouwd als soldaten van het Derde Rijk, die tegen den vijand ten strijde trekken. Dies kunnen zij worden gedecoreerd volgens de verdiensten met de verschillende graden van het ijzeren kruis, doch de bekendmaking van zulke eerbewijzen zal moeten worden uitgesteld tot het einde van de oorlog. De brief voegde daaraan toe, dat met behulp der Argentijnse vrienden het Amerikaanse bruggehoofd is omgezet in een veilige basis om de verrichtingen in het Komende jaar voort te zetten. „De aanval is reeds ingezet tegen die Zuidamerikaanse landen welke nog in handen zijn der Joods-democratische, anti-Duitse klieken, vooral Brazilië en Uruguay" aldus werd de brief besloten.

ARUBA

GEESTELIJKE ZORG VOOR ARUBA IN DE VORIGE EEUW.

Paus Pius IX en Aruba.

Bij de overneming van Aruba van de Engelsen in het jaar 1816 telde dit eiland 1106 „Roomsgezinden" en men zegt verder in een rapport over dat eiland juist in dat jaar uitgebracht, dat „ieder wel Christen is, maar er ontbraken leraren".

Mgr. Niewindt van wiens tweede aankomst nl. als eerste Apostolisch Vicarius wij juist heden het eerste eeuwfeest vieren, heeft altijd gezorgd voor Aruba. In het jaar 1850 zien wij hem zelf een reis naar Aruba ondernemen om daar met een anderen geestelijke, een zekere Kieckens een soort van Missie te gaan houden.

Zorg voor het onderwijs daar, zien wij ook. Zo vraagt hij in het jaar 1855 een stuk grond aan om een school te bouwen op de vroegere Playa, thans Oranjestad.

Wij weten dat de geestelijkheid zich bizonder het lot aan trok van de mensen, die door de goudzoekerij arm waren geworden.

Wij zien een stijging in het aantal katholieken: zo schrijft men voor het jaar 1856 „2600 inwoners, waarvan er 2150 Rooms zijn".

Mgr. Kistemaker ging verder, ook voor St. Cruz wil hij in 1861 een school zien te krijgen. Van het gouvernement was er niet altijd de te verwachten medewerking. Voor de drie kerken zijn er in dat jaar nog maar twee geestelijken. Er waren, nl. maar weinig geestelijken in dit gebiedsdeel en daarom heeft Mgr. Kistemaker aan de Paters Redemptoristen in Nederland gevraagd of zij niet de zorg voor het eiland Aruba op zich zouden kunnen nemen, maar deze paters konden daar voorlopig nog niet aan denken.

Ook in Rome zorgde men voor Aruba. Toen in het jaar 1869 Aruba geteisterd werd door een hongersnood, gaf Paus Pius IX een gift van ƒ 500 voor dit eiland.

Mgr. Ewyk de eerste Dominicaanse Apostolisch Vicarius van Curaçao, hoorde tijdens zijn aanwezigheid op het Vaticaans Concilie dat zijn missie daar op Aruba gebrek leed en hij vroeg daarom aan den Paus om zo gauw mogelijk daarheen te mogen vertrekken, ook al was het concilie dan nog niet afgelopen. Dit werd hem toegestaan, de Paus respecteerde deze zorg voor het eiland Aruba.

NEERLANDS A.B.C. BABYFONDS

Reeds ruim ƒ 14.000 bijeen.

Enige tijd geleden publiceerden wij reeds de stichting van het A.B.C.-fonds op Aruba, dat vooral door de onafgebroken en liefderijke arbeid van den Heer Addison W. Croes tot stand kwam. Op de eerste vergadering werd een bestuur gekozen, bestaande uit de Heren A. W. Croes, J. K. Z. Lampe en H. E. Lampe als onderscheidelijk Voorzitter, Penningmeester en Secretaris. Leden werden de Heren Alex Curiel, F. N. Ronday, John G. Eman, C. H. G. Eman, A. Polvliet, Eduard de Veer en S. N. Ecury. Bovendien werd door de bestuursleden zelf een bedrag van ƒ 9800 bijeengebracht.

Het doel van dit fonds is om direct na de wapenstilstand den kinderen van Nederland ter hulp te snellen. Dit prachtige Arubaanse idee is als het ware een antwoord op de oproep tot de Curaçaose jeugd ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de Heilig Hartschool op Curaçao. Deze school kwam tot stand door de gezamenlijke arbeid van Neerlands katholieke jeugd. Het waren toen goede jaren in Nederland en Curaçao had voor zijn jeugd geld nodig. Het is er gekomen. Maar na de oorlog zal het anders wezen. Curaçao heeft geld en Nederland is arm geworden. De Nederlandse jeugd is nu ondervoed, verwaarloosd en in verdriet opgebracht. Wij deden derhalve een beroep op de jeugd van deze eilanden om Neerlands kind te helpen na de oorlog. En ziet, wij schreven dit op 10 Januari en juist op 9 Januari werd op voorstel van den Heer Addison W. Croes een vergadering belegd ter stichting van een fonds tot steun en hulp van het Nederlandse kind. De Heer Croes was ons voor. Zijn edelmoedigheid had reeds geruime tijd plannen bedacht om de kinderen van Nederland ter hulp te snellen na de oorlog.

Het initiatief, dat door den Voorzitter A. W. Croes werd genomen, heeft allerwegen dermate de sympathie gevonden, dat vele mensen behalve spontane bijdragen in natura, bovendien hun diensten hebben aangeboden, onderscheidenlijk medewerking toegezegd voor het verzamelen van meer gelden, voor het organiseren van ontspanningsavonden, van een speldjesdag etc., organiseren van een speldjesdag etc., etc., om de kas in sneller tempo op te voeren.

De werkzaamheden van het Bestuur, in het bizonder van den Heer A. W. Croes, H. E. Lampe, Secretaris en J. K. Z. Lampe, Penningmeester, zijn bewonderenswaardig, en verdienen bizondere waardering. Eenieder, die met een van genoemde Heren in aanraking komt of spreekt over het Babyfonds, wordt vervuld van nobele gevoelens en verleent prompt medewerking in welke vorm dan ook.

Er ontstond een edele wedijver onder de bestuursleden, waar het Inlichtingenbureau van het fonds gevestigd zou worden. Om strijd boden de bestuursleden hun woningen aan, doch het pleit werd gewonnen door den Secretaris, den Heer H. E. Lampe, die het fraaie huis „Mother's Home" bewoont. Voorwaar een symbolische naam.

Een ontwerp voor de cliché's, die in Buenos Aires zullen worden vervaardigd door bemiddeling van de Thampa Mercantil, werd getekend door den Heer Oscar van Kampen, met medewerking van den Heer „Padu" Lampe, en stelt voor een groep hongerige, uitgemergelde kindertjes en een baby, hiernaast ziet men het oorlogsgeweld, felle vlammen van een brand, een vliegtuig, dat bommen werpt en granaten en „shrapnel", dat rondvliegt (alles fraai, doch klein getekend), in het midden een milde hand, welke een munt laat vallen in een schrale hand en in de rechter-bovenhoek brood, fruit en melk, de overvloed aan voeding, welke zal worden aangeboden aan de kindertjes in het bezette gebied.

Hard wordt er gewerkt door de bestuursleden van het Baby-fonds en het idee viel in goede aarde. Reeds nu is er ruim ƒ 14.000 bijeen. Volgens President Roosevelt zal 1944 het overwinningsjaar zijn. Dus dit jaar nog zullen Neerlands kinderen geholpen moeten worden. Croes was op tijd. De kleine kindertjes van Nederland zullen geholpen worden, snel en in ruime mate. Daarvoor moet nu gezorgd worden.

Het A.B.C. Baby-fonds moet uitgroeien over alle eilanden en er moet propaganda gevoerd worden in de Zuidamerikaanse Republieken.

De Heer Alex Curiel heeft reeds toegezegd op Curaçao een subcomité te stichten. Het is te hopen, dat het edele Arubaanse initiatief ook hier op Curaçao groot enthousiasme moge verwekken.

Lenderings Bouw Bedrijf

Santa Rosa 59

Telefoon 1566

Alle Bouwwerken

GEZOCHT

KANTOORBEDIENDE

met boekhoudervaring bij vooraanstaande Nederlandsche Maatschappij.

Brieven onder Letters CC aan dit blad.

Wij verheugen ons in het aangekondigde bezoek van Prinses Juliana. Wij hebben vertrouwen in het kleine feestcomité, dat hard werkt om de ontvangst luisterrijk te maken.

Toch zijn wij, vrouwen, niet geheel voldaan; wij voelen zooveel warmte in het hart voor onze lieve Prinses, dat wij graag zelf, dat wij graag persoonlijk, een steentje zouden willen bijdragen om tenminste iets van die warmte te toonen.

Zoo is de gedachte ontstaan om de Prinses door de Curaçaosche vrouwen één of meer souvenirs aan te bieden.

Wij denken hierbij terug aan Holland, hoe bij de bezoeken van de Koningin, naast de prachtigste cadeaux en ook naast bloemen en vruchten, soms de wonderlijkste gaven vermeld stonden, als eieren of kazen.

Onze Koningin en onze Prinses tellen niet de waarde van een geschenk, maar voelen de liefde en de toewijding, waarmede het gegeven is.

In de overtuiging, dat vele vrouwen dit plan uit het hart gegrepen is, hebben in gezamelijk overleg, enkele dames uit de Stad en van de Isla gemeend, dat het veel voor heeft om twee of meer groepen te vormen.

Helaas is het kort dag en is er geen tijd om op Curaçao zelf een groot borduurwerk uit te voeren; daarom zal door de Commissies een een paar geschikte geschenken worden uitgezocht.

De bedoeling is om deze geschenken aan te bieden zonder opgave van namen der geefsters, alleen als hulde van de vrouwen van Curaçao.

WIE VOOR HET PLAN IETS VOELT, DOE MEE ! !

Er is gelegenheid tot het storten van gelden bij:

Mevrouw C. G. Aars—Wulfraad	Plantersrust 8;
Mevrouw I. A. Correa—Maduro	Scharlooweg 102;
Mevrouw Ed. F. Jansen—Palm	St. Jago 38
Mevrouw M. H. L. Maduro—Capriles	Penstraat 29
Mevrouw H. B. C. Schotborgh—Hellmund	Rust en Vrede;
Mevrouw S. G. C. van der Veen Zeppenfeldt—Zeppenfeldt	Hoogstraat 14;

Ieder bedrag, van één gulden af, is welkom.

Mocht er onverhoopt meer geld binnenkomen, dan het bedoeld bedrag, dan wordt dit gestort ten bate van het IRENE Comité.

De geschenken zullen op nader aan te geven tijd en plaats tentoongesteld worden.

Dienst van O. & O.

Militaire Cabaret Club

DE SOLDATEN - KLUCHT

GEEF ZE DE RUIMTE

zal door de M. C. C. voor het publiek op

Woensdag 26 Januari

Te 8 uur n.m in THEATER ROXY worden opgevoerd.

Toegangskaarten zijn verkrijgbaar gesteld bij EL LOUVRE, Heerenstraat.

Geen plaats reserveering.

Het „goede" in nationaal-socialisme.

Het Nationaal-Socialisme is in Nederland nooit ver gekomen met zijn geraffineerde propaganda methodes. Het grootste gevaar echter dreigde van de kant dergenen, die met een eigenaardige ijver voor wat zij „objectiviteit" noemden, zich al te zeer inspanden om ook goede kanten aan het Nationaal-Socialisme te ontdekken. De meesten zijn er gauw van genezen, maar het was toch de openbaring van een mentaliteit, die bedenkelijk had kunnen worden. De geestelijkheid in Duitsland is er zeker niet onbesmet van gebleven.

Pater Ducatillon O.P. doet ons het volgend verhaal in zijn boek: „La Guerre, Cette Révolution". In Juli 1939 kwam een Duits priester op doorreis in het Dominicanen klooster te Parijs en had daar met een der paters een gesprek over de wereldtoestand. Beiden waren het roerend hierover eens, dat wij een crisis beleefden van de christelijke geest gelijk nooit te voren. Maar toen zich het gesprek verder ontwikkelde, kon de Fransman zijn verbazing ternauwernood bedwingen.

Hier is ongeveer het verloop der conversatie: „Ja", zei de Duitser, „de christelijke geest gaat verloren in genotzucht en weelderig leven, in intrigeren en dronkenschap".

Nu daar viel nog weinig op te zeggen.

„Een ieder gaat eraan te gronde — zo vervolgde hij. Maar gelukkig is er één land op de wereld daar dat geheel aan het veranderen is, dank zij een man de Voorzienigheid die bezig is er de strenge levenswijze in de ongerepte zeden te herstellen".

Die man was Hitler en het land was Duitsland. „Als men de wereld neemt zoals ze heden ten dage is", zo vervolgde de Duitse priester, „dan is de enige hoop, op uitkomst voor de christelijke beschaving dat deze man de gehele planeet beheerse om overal zijn zuiverend en heilstichtend werk te voltooien".

Hier antwoordde de verbijsterde Franse Dominicaan: „Ja, ik begrijp wel hoe Hitler België en Frankrijk zal komen redden. Hij zal alles vernietigen wat hij tegenkomt, hij zal onze steden bombarderen, hij zal Parijs verwoesten......"

En op de bedaardste wijze, alsof hij de natuurlijkste zaak ter wereld vaststelde, antwoordde de Duitser: „Is er ooit iets goeds voortgekomen uit een bedorven stad als Parijs?"

Dit is een heel typisch geval, dat aantoont hoe wij rekening te houden hebben met wat gezegd wordt omtrent die zogenaamd goede zijde van het Nationaal-Socialisme. Het dient zich aan als een strenge, deugdzame, heldhaftige levensopvatting en in sommige gevallen doet het precies hetzelfde als ogenschijnlijk de besten onder de Christenen zouden kunnen wensen. Het verbrandt pornographie op de marktpleinen. Het verschaft werk aan millioenen, die vroeger niet door eigen kracht in hun onderhoud konden voorzien. Het kweekt een geest van offervaardigheid, welke het egoïstisch individu zichzelf doet vergeten. Het kweekt „deugden".

Maar let vooral op de aanhalingstekens: De wolf is het gevaarlijkst als hij in schaapskleren verschijnt. Er zijn ook deugden, die de Fransen noemden: les vertus diaboliques. Een deugd ontleent zijn wezen aan het doel waarop het menselijk handelen gericht is. Gelijk schijnheiligheid juist het tegenovergestelde van heiligheid is, zo is schijn-deugd juist het tegenovergestelde van deugd. Ook de qualiteit der Nazie-deugden moet men beoordelen naar het doel waarop zij gericht zijn.

Pornographie bestrijden en tegelijk in een andere vorm veel erger pornographie produceren, — getuige o.a. alleen maar „Das Schwarze Korps" — is erger nog dan de dingen op hun beloop laten. Met de tweede soort pornographie wordt immers een nieuwe orde van zedelijkheid gepropageerd, terwijl met de eerste soort slechts een inbreuk werd gemaakt op een bestaande zedelijke orde, die de christelijke is. Werkloosheid bestrijden door uitbreiding van oorlogsindustrie, en offervaardigheid aankweken met een „liever-kanonnen-dan-boter" ideaal, zet de verhouding die er tussen individu en gemeenschap heersen moet, op haar kop. Collectief egoïsme is niet minder erg dan het egoïsme van het individu.

Er zit iets verdachts in het steeds maar zoeken naar de goede dingen, die er in het Nazisme te vinden zouden zijn. Het is in de wortel kwaad en „een slechte boom kan geen goede vruchten voortbrengen". De uitkomst heeft het dan ook bewezen. Van de enkelen met de Nazies meegaande Katholieken in Nederland, o.a. van de hoofdredacteur van een bekend dagblad in het Zuiden, kenden wij reeds vóór de oorlog de neiging om steeds maar goede dingen bij de Nazies te ontdekken. Nu is deze hoofdredacteur een Quisling en hij is niet de enige onder het kleine groepje, dat met deze mentaliteit besmet was.

Als het over deze „diabolische deugden" van het Nazisme gaat, denk ik altijd aan wat Christus bij St. Mattheus 24:23-26 zegt over wat ook op het einde der tijden zal geschieden. „Wanneer dan iemand tot u zeggen zal: Ziet hier is de Christus of daar is Hij! Gelooft het niet! Er zullen vele valse Christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen verrichten, zodat, indien het mogelijk ware, ook de uitverkorenen misleid worden".

M. Mommersteeg.

Een Amigoe in de hand, brengt vreugde in het land.

Voor Verzekeringen in het Algemeen:

Brand, Orkaan, Zee, Molest, Vliegtuig, Automobiel, Schoener, Ongevallen, enz.

wende men zich tot de

Verzekerings-Afdeeling

van de

N.V. Maduro & Curiel's Bank

(Loyd's Agenten)